

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/283/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613211993
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5613211993.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci navrhovateľa N. S., T.. XX. X. XXXX, trvale bytom W. I.Š., T. X. Z. XXXX/XX, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby v Žiline, proti odporcovi N. S., T.. XX. X. XXXX, trvale bytom W. I., Š. XXXX/XX, t. č. na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníkom Mestom Liptovský Mikuláš, o zmenu platobného miesta výživného na plnoleté dieťa, takto

rozhodol:

M e n í s a rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 14. 12. 2012, č. k. 8P/150/2012-60, v časti platobného miesta, na ktoré je odporca povinný platiť výživné tak, že odporca j e p o v i n ý prispievať na výživu navrhovateľa sumou 83 eur mesačne, vždy do 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca vopred, k rukám navrhovateľa, od 13. 11. 2013 do 28. 1. 2015.

Zameškané výživné za obdobie od 13. 11. 2013 do 28. 1. 2015 v sume 1203,77 eura je odporca p o v i n ý zaplatiť navrhovateľovi do 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

Navrhovateľovi sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 13. 11. 2013, sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi určenia výživného vo výške 83 eur mesačne. V návrhu uviedol, že výživné vo výške 83 eur mesačne bolo do smrti jeho matky vyplácané jej, po jej smrti sociálnym inštitúciám, kde sa do dovŕšenia plnoletosti nachádzal. Od augusta mu bol pridelený byt od Mesta Liptovský Mikuláš. Do ukončenia nadstavbového štúdia nie je schopný živiť sa sám.

Na súdnom pojednávaní navrhovateľ na podanom návrhu trval.

Opatrovník odporcu uviedol, že nemá vedomosť o jeho pobyte, odporca by sa mohol zdržiavať na území Liptovského Mikuláša. Navrhovateľ žil spolu so svojou matkou v nájomnom mestskom byte, potom niekoľko mesiacov u krstnej matky a následne nastúpil do detského domova. Počas jeho celého pobytu držali pre neho byt, v ktorom býval, po návrate z detského domova riadne chodil do školy, poberal sirotsky dôchodok a štipendium. Potom však navrhovateľ prestal chodiť do školy, stratil nárok na štipendium, začali vznikať na službách spojených s užívaním bytu dlžoby. Navrhol návrhu vyhovieť, nakoľko by sa mohlo navrhovateľovi pomôcť, aby získal prostriedky na vyplatenie dlžôb z bytu.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd vykonal súdne pojednávanie v neprítomnosti navrhovateľa, ktorý vzal termín súdneho pojednávania na vedomie na predchádzajúcom súdnom pojednávaní. Hoci bol navrhovateľ vzatý do väzby, o termíne súdneho pojednávania vedomosť

mal a nežiadal, aby bol na súdnom pojednávaní prítomný. Súd pritom prihliadol na obsah spisu a vykonané dôkazy.

Navrhovateľ pri výsluchu na súdnom pojednávaní uviedol, že návrh si podal z dôvodu, že dávky, ktoré poberá, nepostačujú na živobytie. Ukončil 3-ročné štúdium na strednej škole a od septembra 2013 študuje v nadstavbovom štúdiu. V štúdiu pokračuje kontinuálne. Jedná sa o dennú formu štúdia. Býva v prenajatom mestskom byte. Poberá sirotsky dôchodok vo výške 108-109 eur mesačne. Poberá aj dávky v hmotnej núdzi vo výške 37,68 eura mesačne a prídavky na dieťa vo výške 23,10 eura mesačne. Zo školy mu prispievajú aj jedným stravným lístkom v hodnote 3 eurá denne. Nadstavbové štúdium je perspektívne z hľadiska budúceho zamestnania. Za byt platí mesačne 65,26 eura, za elektriku 25 eur. Otec mu výživné neplatí. Na súdnom pojednávaní dňa 5. 10. 2015 navrhovateľ uviedol, že zo školy ho vylúčili kvôli absencii. Vo februári nepracoval, od marca si našiel prácu na 2 mesiace, potom robil na riadnu pracovnú zmluvu 3 mesiace. Potom ho nahovoril kamarát, aby išli pracovať do Brna, kde bol do konca júna. Potom pracoval v Martine brigádnicky, v auguste nepracoval nikde. Momentálne je evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Nemá priznanú dávku v hmotnej núdzi. Prídavky na dieťa už mu pozastavili. Sociálnu poisťovňu žiadal o zastavenie vyplácania sirotského dôchodku. Býva v nájomnom mestskom byte, kde platí za bývanie 65,26 eura mesačne, dlh na nájomnom 23 eur a na elektriku 16,14 eura. Dávky v hmotnej núdzi mu odňali, keďže mal na byte dlh.

Okrem výsluchu navrhovateľa súd vykonal vo veci dokazovanie aj listinnými dôkazmi, a to lustráciou účastníkov v databáze Sociálnej poisťovne, správami Úradu práce, soc. vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, správami Sociálnej poisťovne, lustráciou odporcu v databáze Zboru väzenskej a justičnej stráže, potvrdením ústavu na výkon trestu odňatia slobody, potvrdením o návšteve školy, rozhodnutím o priznaní štipendia, správou zamestnávateľov navrhovateľa, správou Strednej odbornej školy stavebnej Liptovský Mikuláš, uznesením o vzatí navrhovateľa do väzby, žiadosťou o zastavenie vyplácania sirotského dôchodku a obsahom pripojených spisov Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 8P/150/2012 a 2T/72/2013, zistiť nasledovný skutkový stav:

Naposledy bolo o výživnom na navrhovateľa rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 14. 12. 2012, č. k. 8P/150/2012-60, ktorým bola nad vtedy ešte maloletým navrhovateľom nariadená ústavná starostlivosť, na výkon ktorej bol umiestnený do Detského domova Liptovský Hrádok a súčasne bolo odporcovi uložené prispievať na jeho výživu sumou 83 eur mesačne, na účet Detského domova Lipt. Hrádok. V tom čase bol navrhovateľ poberateľom sociálneho štipendia vo výške 43,33 eura, resp. 41,41 eura mesačne a poberateľom sirotského dôchodku vo výške 103,60 eura mesačne. Odporca nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, nepoberal dávku v hmotnej núdzi, viedol túlavý spôsob života.

Navrhovateľ bol v školskom roku 2013/2014 a 2014/2015 študentom Strednej odbornej školy stavebnej v Lipt. Mikuláši. Od 28. 1. 2015 je zo štúdia vylúčený pre dlhodobú neospravedlivenú neúčast' na vyučovaní a nezáujem o štúdium. Od 1. 3. 2014 do 30. 6. 2014 poberal štipendium vo výške 22,61 eura mesačne. V roku 2013/2014 mal vyplatené štipendium za mesiac január v sume 44,41 eura, v druhom polroku nepredložil doklady na priznanie štipendia. Navrhovateľ je poberateľom sirotského dôchodku vo výške 112,30 eura mesačne, v roku 2013 predstavovala výška sirotského dôchodku 107,50 eura mesačne. Navrhovateľ požiadal o zastavenie vyplácania sirotského dôchodku z dôvodu ukončenia štúdia. Nie je evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Od 1. 12. 2013 mu bola priznaná pomoc v hmotnej núdzi vo výške 37,68 eura mesačne. V období od 1. 3. 2015 do 30. 4. 2015 pracoval navrhovateľ na základe dohody o vykonaní práce pre obchodnú spoločnosť IN Services, s. r. o., kde poberal priemerný čistý mesačný príjem 365,04 eura. Od 1. 5. 2015 do 2. 7. 2015 bol zamestnaný v obchodnej spoločnosti Seidel Slovakia, s. r. o., kde mu bol vyplatený za mesiac máj 2015 príjem 356,09 eura. Dňa 2. 6. 2015 nenastúpil do práce, čím porušil pracovnú disciplínu a bol s ním skončený pracovný pomer okamžite ku dňu 2. 7. 2015. Uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 10. 10. 2015, sp. zn. 1Tp/4/2015, bol navrhovateľ vzatý do väzby.

Odporca nemá evidovaného odvádzateľa zákonného poistného v databáze Sociálnej poisťovne. Nie je poberateľom dôchodkovej dávky. Nie je evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie, naposledy bol evidovaný do roku 2010 a vyradený bol pre nespoluprácu. V období od 23. 9. 2013 do 29. 4. 2014 bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Liptovský

Mikuláš zo dňa 20. 6. 2013, č. k. 2T/72/2013-97, za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, ktorého sa dopustil tak, že v období od 14. 7. 2012 do 14. 11. 2012 neplatil výživné na navrhovateľa, ktoré bolo určené rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 23. 2. 2012, sp. zn. 4P/3/2012, vo výmere 16 mesiacov. Vo výkone trestu odňatia slobody nebol pracovne zaradený z dôvodu nedostatku jemu vhodných pracovných príležitostí. Nie je mu poskytovaná dávka v hmotnej núdzi. V máji 2014 mu bol vyplatený resocializačný príspevok v sume 78,20 eura.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa Zákona o životnom minime.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Podľa § 2 písm. c) zák. č. 601/2003 Z. z. o životnom minime, v znení platnom od 1. 7. 2013, za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú spoločne, sa považuje suma alebo úhrn súm 90,42 eura mesačne, ak ide o zaopatrené nepľnoleté dieťa alebo o nezaopatrené dieťa.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd návrhu navrhovateľa vyhovel a odporcovi uložil povinnosť prispievať na výživu navrhovateľa výživným vo výške 83 eur mesačne, počnúc od 13. 11. 2013 do 28. 1. 2015. Na úvod je potrebné uviesť, že podaný návrh súd nepovažoval za návrh na určenie výživného, nakoľko výživné na navrhovateľa bolo určené už v konaní vedenom pod sp. zn. 8P/150/2012, pričom navrhovateľ sa nedomáhal zmeny výšky výživného, ale len platenia výživného odporcom k jeho rukám. Jednalo sa teda o návrh na zmenu platobného miesta, na ktoré je odporca povinný prispievať na výživu navrhovateľa doposiaľ určeným výživným. Nakoľko navrhovateľ dovŕšil plnoletosť, je oprávnený prijímať sám výživné od odporcu. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že vyživovacia povinnosť odporcu voči navrhovateľovi trvala od podania návrhu, t. j. od 13. 11. 2013 do 28. 1. 2015, kedy bol navrhovateľ vylúčený zo štúdia na strednej škole, v dôsledku čoho nadobudol schopnosť sám sa živiť. Navrhovateľ následne aj pracoval, resp. sa zaevidoval v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Z vykonaného dokazovania súd nemal preukázanú podstatnú zmenu pomerov, ku ktorej by došlo od posledného rozhodnutia o výživnom. Navrhovateľ bol naďalej v období od 13. 11. 2013, t. j. od podania návrhu, keďže súd nemohol rozhodnúť spätne, keďže sa jednalo o konanie o výživné na plnoleté dieťa, poberateľom sirotského dôchodku a štipendia. Navrhovateľovi síce pribudol príjem z dávok v hmotnej núdzi, jednalo sa však o príjem minimálny, keď navyše, navrhovateľovi pribudli výdavky na samostatné bývanie, keďže v dôsledku ukončenia ústavnej starostlivosti sa osamostatnil a býva sám v nájomnom mestskom byte. Súd však nemohol rozhodnúť nad rámec uplatnený v návrhu. Taktiež nedošlo k zmene pomerov na strane odporcu, ktorý naďalej nie je evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie, nemá evidovaného žiadneho platiteľa zákonného poistného v databáze Sociálnej poisťovne. Po skončení výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za prečin zanedbania povinnej výživy, ktorého sa

dopustil neplnením vyživovacej povinnosti voči navrhovateľovi, opätovne žije túlavým spôsobom života, čo mal súd preukázané zo správ o šetrení jeho pobytu. Zameškané výživné za obdobie od 13. 11. 2013 do 28. 1. 2015 vo výške 1203,77 eura, a to pomerná časť za 18 dní mesiaca november 2013 vo výške 49,80 eura, za mesiace december 2013 - december 2014 83 eur za každý mesiac a za 28 dní mesiaca január 2015 pomerná časť vo výške 74,97 eura, vzhľadom na jeho výšku, súd uložil odporcovi zaplatiť v dlhšej ako zákonnej 3 dňovej lehote, a to do 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Nakoľko v konaní bol úspešný navrhovateľ, vzniklo mu právo na náhradu trov konania. Nakoľko navrhovateľ si náhradu trov konania neuplatnil, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.